

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 5.4.2005
COM(2005) 130 definitief

2005/0025 (CNS)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

**tot wijziging van Verordening (EG, Euratom) nr. 2728/94 tot instelling van
een Garantiefonds**

(door de Commissie ingediend)

TOELICHTING

1. INLEIDING/MOTIVERING

Deze wijziging van Verordening (EG, Euratom) nr. 2728/94 van de Raad van 31 oktober 1994 tot instelling van een Garantiefonds¹ (hierna de “verordening” genoemd) heeft ten doel de voorzieningsregeling van het Garantiefonds (hierna het “Fonds” genoemd) te verbeteren. Deze regeling bepaalt op welke wijze de activa van het Fonds in overeenstemming worden gebracht met het streefbedrag van het Fonds.

De ervaring heeft uitgewezen dat de huidige regeling vaak leidt tot een overallocatie van middelen aan het Fonds en derhalve tot een suboptimaal gebruik van begrotingsmiddelen. Dit probleem is vooral te wijten aan het hanteren van onzekere ramingen in het kader van het voorzieningsproces. Bovendien resulteert de huidige regeling in meerdere overdrachten naar en uit het Fonds tijdens eenzelfde jaar, een situatie die aanleiding geeft tot onnodige administratieve procedures waarbij niet alleen de diensten van de Commissie maar ook de beide takken van de begrotingsautoriteit betrokken zijn.

De voorgestelde wijziging beantwoordt aan de behoeften die werden aangegeven in het algemeen verslag over de werking van het Garantiefonds (COM(2003) 604).

Deze wijziging heeft uitsluitend betrekking op de voorzieningsregeling van het Fonds.

2. HET FONDS

De verordening voorziet in de instelling van een Fonds om de crediteuren van de Gemeenschap te kunnen uitbetalen wanneer de begunstigde van een door de Gemeenschap verstrekte of gegarandeerde lening in gebreke blijft. Hoofddoel van het Fonds is de begroting van de Unie te beschermen tegen schokken als gevolg van wanbetalingen op verstrekte of gegarandeerde leningen die door het Fonds worden gedekt. Het Fonds wordt van middelen voorzien uit de begroting van de Unie en moet steeds worden gehandhaafd op een bepaald percentage, het streefpercentage (momenteel 9%), van het uitstaande bedrag van de verstrekte en gegarandeerde leningen die door het Fonds worden gedekt.

De huidige voorzieningsregeling berust op middelentoewijzingen vooraf voor afzonderlijke Raadsbesluiten (macrofinanciële bijstand), afzonderlijke ramingen met betrekking tot Commissiebesluiten (Euratom-leningen) en een algemene jaarlijkse raming van geplande leningen (door de EIB gegarandeerde leningen).

¹ PB L 293 van 12.11.1994, blz. 1. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG, Euratom) nr. 1149/1999 (PB L 139 van 2.6.1999, blz. 1) en bij Verordening (EG, Euratom) nr. 2273/2004 (PB L 396 van 31.12.2004, blz. 28).

3. DE NIEUWE VOORZIENINGSREGELING

3.1. Basisbeginselen van de nieuwe voorzieningsregeling

De voorgestelde nieuwe regeling berust op een middelentoewijzing achteraf, die afhankelijk is van het uitstaande bedrag van de verstrekte en gegarandeerde leningen, dat wil zeggen de feitelijke netto-uitbetalingen (met andere woorden de uitkeringen verminderd met aflossingen en annulaties).

Een dergelijke nieuwe voorzieningsregeling heeft als belangrijkste voordelen dat zij eenvoudig is en zekerheid biedt wat de vereiste begrotingsmiddelen betreft. In het kader van de nieuwe regeling zullen alle gegevens die nodig zijn om de omvang van de overdracht uit de begroting naar het Fonds (of uit het Fonds naar de begroting) te berekenen, met zekerheid bekend zijn wanneer het proces voor de opstelling van het voorontwerp van begroting (VOB) aanvangt, zodat er geen sprake meer zal zijn van ramingen (en de daarmee onvermijdelijk gepaard gaande fouten) en budgettaire aanpassingen achteraf.

Anders dan bij de huidige werkwijze het geval is, waarbij in de loop van een jaar diverse overmakingen aan het Fonds en één enkele terugstorting uit het Fonds naar de begroting plaatsvinden, zal er in het kader van de nieuwe voorzieningsregeling sprake zijn van slechts één netto-overdracht per jaar tussen de begroting van de Unie en het Fonds.

Deze vereenvoudiging kan worden aangemerkt als een verbetering ten opzichte van de huidige regeling, die leidt tot talrijke en vrij grote middenstromen in en uit het Fonds. Zo is er in de periode 2000-2004 door middel van 13 overdrachten ongeveer 894 miljoen EUR in het Fonds gestort (waarbij het hoogste bedrag 169 miljoen EUR beliep), terwijl er in vijf jaarlijkse overdrachten in totaal 1 132 miljoen EUR werd teruggestort in de begroting, hetgeen resulteerde in een netto-overdracht uit het Fonds naar de begroting van de Unie van circa 238 miljoen EUR over genoemde periode. In de periode 2000-2004 zou de nieuwe regeling geleid hebben tot slechts 5 jaarlijkse overdrachten in plaats van het feitelijke aantal van 18. Volgens simulaties waarbij wordt aangenomen dat de nieuwe regeling in 1999 was ingegaan, zou de hoogste jaarlijkse overmaking uit de begroting van de Unie aan het Fonds circa 88 miljoen EUR hebben belopen.

De jaarlijkse overdracht wordt als volgt berekend:

- (a) het streefpercentage (momenteel 9%) wordt toegepast op het uitstaande bedrag van de verstrekte en gegarandeerde leningen;
- (b) de feitelijke waarde van de activa van het Fonds, met inbegrip van de ontvangen rente en de uit hoofde van het beroep op het Fonds geleden verliezen, wordt bepaald;
- (c) het verschil tussen a) en b) wordt overgedragen van de begroting naar het Fonds (of van het Fonds naar de begroting ingeval het Fonds een overschot vertoont).

Chronologisch gezien zou de voorziening op de volgende wijze plaatsvinden.

Aan het begin van het jaar “n” wordt het vereiste voorzieningsbedrag berekend op basis van de aan het einde van het jaar “n-1” uitstaande bedragen van de in dat jaar verstrekte en gegarandeerde leningen. In het VOB wordt om dit bedrag verzocht en aan het begin van het

jaar “n+1” wordt voor het desbetreffende begrotingsonderdeel een krediet van deze omvang verkregen. Ingeval de activa van het Fonds het streefbedrag van het Fonds overtreffen, wordt in het VOB voor het jaar “n+1” een ontvangst op de begroting geboekt.

Dit houdt in dat er sprake is van een tijdsverschil tussen het moment waarop het aan het einde van het jaar uitstaande bedrag bekend is en het moment waarop het feitelijke voorzieningsbedrag voor ongeveer een jaar wordt overgemaakt (januari van het jaar “n” tot januari/februari van het jaar “n+1”). Dit tijdsverschil wordt gerechtvaardigd door de zekerheid van de gegevens en door de grotere transparantie en voorspelbaarheid van de gevolgen van de voorzieningsregeling voor de begroting. Dit mag niet worden gezien als een onderfinanciering van het Fonds. Wanneer de verschuldigde bedragen eenmaal in de ontwerpbegroting voor het daaropvolgende jaar zijn opgenomen, kunnen zij immers in feite worden beschouwd als een soort van uitgestelde betaling uit de begroting van de Unie, welke vergelijkbaar is met het “nog niet volgestort kapitaal” van vennootschappen.

3.2. Afvlakkingsmechanisme voor het temperen van het verhogende effect dat van grote verliezen als gevolg van wanbetalingen op leningen uitgaat op de overmakingen aan het Fonds

Voor wanbetalingen waarmee grote bedragen gemoeid zijn, is in een afvlakkingsmechanisme voorzien teneinde ervoor te zorgen dat het Fonds zijn hoofdfunctie van buffer voor de begroting van de Unie kan blijven vervullen.

Verliezen als gevolg van wanbetalingen op in het jaar “n-1” verstrekte en gegarandeerde leningen zouden zonder een specifieke regeling direct leiden tot een verhoging van de overmaking aan het Fonds in het jaar “n+1”. De rol van het Fonds als buffer die de begroting beschermt tegen onverwachte schokken, zou daardoor in het gedrang kunnen komen.

In het voorstel wordt dit probleem opgelost door de invoering van een afvlakkingsmechanisme om het effect van grote verliezen als gevolg van wanbetalingen over diverse jaren te spreiden. Aangezien kleinere verliezen probleemloos door de begroting kunnen worden opgevangen, zou het afvlakkingsmechanisme pas in werking treden indien de verliezen een zeker bedrag overtreffen.

Op basis van onderstaande redenering wordt een drempelbedrag van 100 miljoen EUR voorgesteld.

Volgens ramingen waarbij is uitgegaan van verschillende scenario's, zoals onder meer een mogelijke toename van het groeipercentage van de verstrekte en gegarandeerde leningen tijdens de door de volgende financiële vooruitzichten bestreken periode, zou het jaarlijks vereiste “normale” voorzieningsbedrag zelden hoger liggen dan 100 miljoen EUR. Indien een bedrag van 100 miljoen EUR ter dekking van uit wanbetalingen voortvloeiende verliezen voor het Fonds (het maximumbedrag van de verliezen die door de “normale” voorzieningsregeling kunnen worden opgevangen zonder dat het afvlakkingsmechanisme in werking treedt) of van pieken in de leningactiviteit bij dit voorzieningsbedrag wordt geteld, dan mag op grond van redelijke veronderstellingen worden aangenomen dat de maximale overmaking uit de begroting aan het Fonds beperkt zal blijven tot een bedrag van dezelfde orde grootte als dat van de reserve voor het Fonds (223 miljoen EUR).

Een ander argument dat pleit voor de inwerkingtreding van een afvlakkingsmechanisme indien de verliezen hoger zijn dan 100 miljoen EUR, is dat het grootste jaarlijkse

risicobedrag² voor een gegeven land momenteel minder is dan 250 miljoen EUR omdat het normale voorzieningsbedrag vermeerderd met een dergelijk bedrag een te grote last zou betekenen voor de begroting van een gegeven jaar. Uiteraard kan niet worden uitgesloten dat er zich in de loop van een jaar meer dan één wanbetaling voordoet of dat de bedragen na verloop van tijd oplopen wanneer een debiteur gedurende meerdere jaren in gebreke blijft, hetgeen eveneens pleit voor de invoering van een afvlakkingsmechanisme.

Er zij op gewezen dat het afvlakkingsmechanisme los staat van de “normale” voorzieningsregeling, die op de gewone manier blijft functioneren. Gedurende de afvlakkingsperiode zouden de voor de afvlakking bestemde begrotingsmiddelen (ten hoogste 100 miljoen EUR per jaar) die elk jaar naar de portefeuille van het Fonds worden overgedragen totdat het volledige bedrag in het Fonds is gestort, in mindering worden gebracht op het uit de begroting bij te passen totaalbedrag op het moment dat het bedrag (samen met de “normale” overmaking) effectief naar het Fonds wordt overgedragen. Deze oplossing biedt het voordeel dat zij volledig transparant is doordat wordt aangegeven welk bedrag van het totale jaarlijkse voorzieningsbedrag dat aan het Fonds wordt overgemaakt voor rekening komt van de normale voorzieningsregeling en welk bedrag toe te schrijven is aan de aflossing van de bedragen die uit hoofde van het afvlakkingsmechanisme uit de begroting in het Fonds moeten worden gestort.

De duur van de afvlakkingsperiode is afhankelijk van het totaalbedrag van de uit wanbetalingen voortvloeiende verliezen of reeksen verliezen die uit de begroting moeten worden bijgesteld. Zo kan de terugbetaling van een in 2010 geleden verlies van 350 miljoen EUR worden gespreid over een periode die eindigt in het jaar 2015 (100 miljoen EUR in 2012-2014 en 50 miljoen EUR in 2015). De uit hoofde van het afvlakkingsmechanisme uit de begroting aan het Fonds over te maken bedragen zouden als activa van het Fonds worden beschouwd en dus als activa van het Fonds worden meegeteld wanneer het “normale” voorzieningsbedrag wordt berekend.

Om te vermijden dat het Fonds, in het zeer onwaarschijnlijke geval dat er zich een reeks ernstige verliezen voordoet, daalt tot onder het kritieke niveau van 50% van het streefpercentage en er dus onvoldoende middelen voorhanden zijn opdat het Fonds zijn rol van buffer voor de begroting kan vervullen, wordt voorgesteld de bepaling te behouden overeenkomstig welke de Commissie bij de begrotingsautoriteit een verslag indient over de uitzonderingsmaatregelen die eventueel vereist zijn om het Fonds weer aan te vullen (artikel 5, tweede alinea, van de huidige verordening wordt artikel 5, lid 3).

3.3. Financiële gevolgen van de nieuwe voorzieningsregeling en financieel memorandum

In het financieel memorandum is een “normaal” voorzieningsbedrag (= voorzieningsbedrag ter dekking van de uitstaande en gegarandeerde leningen vermeerderd met maximaal 100 miljoen EUR voor verliezen) van ten hoogste ongeveer 200 miljoen EUR opgenomen. Dit bedrag is het resultaat van simulaties die zijn gebaseerd op in het verleden waargenomen groeipercentages van de uitstaande bedragen en op de aanname dat de uit wanbetalingen voortvloeiende verliezen niet meer dan 100 miljoen EUR per jaar bedragen.

² Aangezien wanbetalingen gewoonlijk niet leiden tot een toename van het gehele kredietbedrag, kan het jaarlijkse risicobedrag worden omschreven als het bedrag van de in een bepaald jaar verschuldigde rentebetalingen en aflossingen.

Zoals in de vorige afdeling is aangegeven, zouden deze “afvlakkingsbedragen”, in het zeer onwaarschijnlijke geval dat het afvlakkingsmechanisme in geval van aanzienlijke uit wanbetalingen voortvloeiende verliezen in werking zou treden, bij het bedrag worden geteld dat uit hoofde van de “normale” voorzieningsregeling uit de begroting dient te worden overgemaakt. De voorzieningsregeling is echter zodanig opgezet dat de op wanbetalingen terug te voeren bedragen die uit de begroting moeten komen, nooit hoger zullen zijn dan 100 miljoen EUR per jaar, waardoor deze bedragen samen met het “normale” voorzieningsbedrag onder gewone omstandigheden het bedrag van 200 miljoen EUR niet zullen overschrijden.

Er zij evenwel op gewezen dat grote veranderingen in het groeipercentage van het bedrag van de verstrekte en gegarandeerde leningen gevolgen zullen hebben voor de voor het Garantiefonds vereiste begrotingsmiddelen. Een dergelijke situatie zou zich bijvoorbeeld kunnen voordoen indien de gegarandeerde leningactiviteiten van de Europese Investeringsbank in het kader van het nieuwe mandaat voor de volgende financiële vooruitzichten 2007-2013 een forse toename te zien geven.

Indien aan het einde van een gegeven jaar “n-1” blijkt dat de activa van het Fonds als gevolg van bijvoorbeeld hoge aflossingen, hoge opbrengsten van de portefeuille van het Fonds of nabetalingen wegens eerdere wanbetalingen het streefbedrag overtreffen, dan wordt dit surplus aan het begin van het jaar “n+1” op dezelfde wijze als een voorziening op een speciaal begrotingsonderdeel als een ontvangst geboekt. In een dergelijk geval zouden de lidstaten geen nadeel ondervinden in vergelijking met de bestaande voorzieningsregeling, omdat het surplus in het jaar “n” in het VOB voor het jaar “n+1” als een ontvangst wordt opgevoerd.

4. OVERGANGSPERIODE

Tijdens het eerste jaar dat de nieuwe voorzieningsregeling wordt toegepast (namelijk met ingang van 1 januari 2006), zullen geen begrotingsoverdrachten plaatsvinden (overgang van een ex-ante benadering naar een ex-post benadering). Aangezien het evenwel mogelijk is dat helemaal aan het einde van 2005 nieuwe leningen worden goedgekeurd, dienen overdrachten tussen de begroting en het Fonds die onder dergelijke omstandigheden wegens administratieve vertragingen pas in het eerste jaar van de toepassing van de nieuwe voorzieningsregeling kunnen plaatsvinden, nog steeds overeenkomstig de huidige verordening te geschieden.

Tevens zij erop gewezen dat de wijziging om voor de hand liggende budgettaire redenen pas aan het begin van een jaar kan ingaan. Mocht de startdatum van 1 januari 2006 niet haalbaar blijken, dan dient de wijziging van kracht te worden op 1 januari van het jaar volgende op de goedkeuring ervan door de Raad.

5. CONCLUSIE

In de voorzieningsregeling van het Fonds worden de volgende belangrijke verbeteringen aangebracht:

- de begrotingsmiddelen worden efficiënter aangewend en het aantal jaarlijkse overdrachten tussen de begroting van de Unie en het Fonds wordt beperkt tot één;
- de voorzieningsregeling is gebaseerd op veranderingen in de effectieve netto-uitbetalingen, waardoor de begrotingsplanning transparanter en nauwkeuriger wordt.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot wijziging van Verordening (EG, Euratom) nr. 2728/94 tot instelling van een Garantiefonds

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 308,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, en met name op artikel 203,

Gezien het voorstel van de Commissie³,

Gezien het advies van het Europees Parlement⁴,

Gezien het advies van de Rekenkamer⁵,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het verdient aanbeveling dat efficiënter gebruik wordt gemaakt van de begrotingsmiddelen die worden gereserveerd voor het bij Verordening (EG, Euratom) nr. 2728/94⁶ ingestelde Garantiefonds en dat de met het begrotingsbeheer van het Garantiefonds samenhangende administratieve werkzaamheden worden verminderd.
- (2) De transparantie en programmering van begrotingstransacties met betrekking tot de voorziening van het Garantiefonds dienen te worden verbeterd.
- (3) Overeenkomstig punt 15 van het Interinstitutioneel Akkoord van 6 mei 1999 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over de begrotingsdiscipline en de verbetering van de begrotingsprocedure⁷ wordt het reservebedrag voor 2006 in het kader van de financiële vooruitzichten 2000-2006 vastgesteld op 229 miljoen EUR⁸ (lopende prijzen).

³ PB C [...] van [...], blz. [...].

⁴ PB C [...] van [...], blz. [...].

⁵ PB C [...] van [...], blz. [...].

⁶ PB L 293 van 12.11.1994, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG, Euratom) nr. 2273/2004 (PB L 396 van 31.12.2004, blz. 28).

⁷ COM(2004) 837 def.

⁸ PB C 172 van 18.6.1999, blz. 1.

- (4) Indien de ingestelde reserve om het Garantiefonds van middelen te voorzien in het kader van de financiële vooruitzichten 2007-2013 wordt afgeschaft, dan dient de financiering van het Garantiefonds te worden gewaarborgd door middel van een verplichte uitgave uit de algemene begroting van de Europese Unie.
- (5) Het hoofddoel van het Garantiefonds moet blijven bestaan in het beschermen van de algemene begroting van de Europese Unie tegen schokken als gevolg van wanbetalingen op verstrekte of gegarandeerde leningen die door het Fonds worden gedekt.
- (6) Verordening (EG, Euratom) nr. 2728/94 moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (7) Voor de vaststelling van deze verordening voorzien de Verdragen in geen andere bevoegdheden dan die van artikel 308 van het EG-Verdrag en artikel 203 van het EGA-Verdrag,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG, Euratom) nr. 2728/94 wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 2, eerste streepje, komt als volgt te luiden:
“– één jaarlijkse overmaking uit de algemene begroting van de Europese Unie overeenkomstig de artikelen 4 en 5;”;
2. artikel 3, derde alinea, komt als volgt te luiden:
“Aan het begin van het jaar “n” wordt het verschil tussen het streefbedrag en de waarde van de netto-activa van het Garantiefonds aan het einde van het jaar “n-1” berekend. Indien er sprake is van een surplus, dan wordt dit in één enkele transactie naar een speciaal begrotingsonderdeel in de staat van ontvangsten van de algemene begroting van de Europese Unie van het jaar “n+1” teruggeboekt.”;
3. artikel 4 komt als volgt te luiden:

“Artikel 4

Aan het begin van het jaar “n” wordt het verschil tussen het streefbedrag en de waarde van de netto-activa van het Garantiefonds aan het einde van het jaar “n-1” berekend. Het vereiste voorzieningsbedrag wordt in het jaar “n+1” in één enkele transactie uit de algemene begroting van de Europese Unie aan het Fonds overgemaakt.”;

4. artikel 5 komt als volgt te luiden:

“Artikel 5

1. Indien als gevolg van één of meer wanbetalingen tijdens het jaar “n-1” een bedrag van meer dan 100 miljoen EUR vereist is voor het honoreren van garanties, wordt het deel van het bedrag dat hoger is dan 100 miljoen EUR vanaf het jaar “n+1” en in de daaropvolgende jaren in jaarlijkse tranches aan het Garantiefonds overgemaakt totdat het volledig is teruggestort (afvlakkingsmechanisme). De omvang van een jaarlijkse tranche is het kleinste van de volgende twee bedragen:

- 100 miljoen EUR of
- het resterende verschuldigde bedrag volgens het afvlakkingsmechanisme.

2. De op dit afvlakkingsmechanisme gebaseerde berekeningen staan los van de in artikel 3, derde alinea, en artikel 4 bedoelde berekeningen. Dit neemt evenwel niet weg dat zij samen in één jaarlijkse overdracht resulteren. Voor het uitvoeren van de berekeningen overeenkomstig de artikelen 3 en 4 worden de uit hoofde van dit afvlakkingsmechanisme uit de algemene begroting van de Europese Unie over te maken bedragen als netto-activa van het Fonds behandeld.

3. Indien de middelen van het Fonds ten gevolge van het honoreren van garanties wegens één of meer aanzienlijke wanbetalingen dalen tot minder dan 50% van het streefbedrag, dient de Commissie een verslag in over de uitzonderingsmaatregelen die eventueel vereist zijn om het Fonds weer aan te vullen.”;

5. de bijlage wordt geschrapt.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2006.

Deze verordening is niet van toepassing op de lopende aangegane of verstrekte leningen van de Gemeenschap of garanties aan financiële instellingen als bedoeld in punt 1, onder a), van de bijlage bij Verordening (EG, Euratom) nr. 2728/94 indien deze leningen of garanties dateren van het kalenderjaar 2005.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, op [...]

*Voor de Raad
De Voorzitter*

FINANCIËEL MEMORANDUM

DATUM:

1. BEGROTINGSONDERDEEL: Rubriek 6 (voor 2006) en Rubriek 4: De EU als mondiale partner (vanaf 2007)		KREDIETEN:	
2. TITEL VAN DE MAATREGEL: Leninggaranties voor derde landen			
3. RECHTSGRONDSLAG : Voorstel voor een Verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EG, Euratom) nr. 2728/94 tot instelling van een Garantiefonds			
4. DOEL VAN DE MAATREGEL: Het Garantiefonds van middelen voorzien			
5. FINANCIËLE CONSEQUENTIES		JAAR n (mln EUR)	VOLGENDE BEGROTINGS- JAREN (mln EUR)
5.0 UITGAVEN Post 01 04 01 14 Overmakingen aan het Garantiefonds uit hoofde van de nieuwe verrichtingen		0	200
5.1 ONTVANGSTEN Post 302 Overschot aan eigen middelen als gevolg van de terugbetaling van het overschot van het Garantiefonds		p.m.	p.m.
5.0.1 RAMING VAN DE UITGAVEN		[n]	
5.1.1 RAMING VAN DE ONTVANGSTEN		0	200
5.2 BEREKENINGSMETHODE	Het normale voorzieningsbedrag voor de operaties wordt geraamd op 100 miljoen EUR. Hieraan wordt een bedrag van 100 miljoen EUR toegevoegd ter dekking van aanzienlijke verliezen als gevolg van het honoreren van garanties.		
6.0 FINANCIERING MOGELIJK UIT KREDIETEN DIE IN HET BETROKKEN HOOFDSTUK VAN DE LOPENDE BEGROTING ZIJN OPGEVOERD?			NEE
6.1 FINANCIERING MOGELIJK DOOR OVERSCHRIJVING VAN EEN HOOFDSTUK NAAR EEN ANDER HOOFDSTUK VAN DE LOPENDE BEGROTING?			NEE
6.2 AANVULLENDE BEGROTING NODIG?			NEE
6.3 MOETEN OP DE VOLGENDE BEGROTING KREDIETEN WORDEN OPGEVOERD?			JA
OPMERKINGEN			
<p><u>Jaar 2006</u></p> <p>Indien het voorstel vóór 31.12.2005 wordt aangenomen, is het bedrag gelijk aan nul. Anders is de huidige verordening van toepassing en daarvoor is het bedrag van de garantiereserve vastgesteld op 229 miljoen EUR (lopende prijzen).</p>			